

Mai no he sabut dir si el poeta naix o es fa. És com si et preguntaren, *escolta, a tu, de menut, ja t'agradaven les dones de cabells negres?* I només val respondre "si" o "no". Aleshores penses que això depèn del volum de les natges de la bruna i, per tant, respons que el poeta no naix, que es fa. Però, és que se n'acaben fent tots els que naixen? I quants en són els que no se n'acaben fent? I se'n poden fer els que no han nascut? Etc. Podríem seguir així molt de temps. Tot açò m'interessa ben poquet, però ho vull deixar escrit perquè no m'ho torne a preguntar cap periodista que no sap quines coses preguntar a un poeta. I si m'ho tornen a preguntar els regalaré aquest paperet. En qualsevol cas, ja que hi som, ara faré jo de periodista, per acabar de perdre pràctica. Si la intenció de qui interroga és augmentar els nivells de morbositat de l'entrevista, la pregunta és molt més senzilla i menys parapsicològica: quan ja s'ha fet, ert i dret com una olivera, està el poeta condemnat a ser poeta? (I pensaria encara en el volum de les natges de la bruna.)